

8. Tátsd föl csak szádat, És megtöltöm bőven;
Menten meglátod, Hogy nagy bőséggel
Lesz az eledel Csudálatosképpen.
9. De az én népem Engem nem hallgata,
Noha intettem Sűrű intéssel,
De az Izráel Füleit befogta.
10. Min elbúsulék, És őket elhagyám,
Hogy bár menjenek Önnön kedvükre,
És ösvényükre Szabadon bocsátám.
11. Ha népem szívvel Szót fogadott volna,
És ha Izráel Én utaimban
És tanácsomban Járnai akart volna,
12. Én is legottan Az ő ellenségét
Nagy hatalmamban Megvertem volna,
Vettem volna Rájuk én kezemet.
13. Ő ellenségét Néki adtam volna,
Jó szerencsáját Én őnékie
Nagy sok időkre Terjesztettem volna.
14. Búzáat nékie Szépet adtam volna
Eledelére. És nagy bőséggel
A kősziklából Mézet adtam volna.

” Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákób Istene előtt! Kezdetek zsolttárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és a lantot! Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján! (Zsolt 81,2–4)